

LEADER

Terra^{et} Mare**Ett EU-projekt om Björkö's framtid**

Inventeringen har genomförts inom ramen för förstudien Öbor&Finfolk, ett EU-projekt ägt av Björkö Hamn- och Fiskareförening. Materialet baseras på intervjuer med ägare av gamla sjöbodar som har arrendeavtal med Björkö Hamn och Fiskareförening. Samtliga arrendeägare har kontaktats och erbjudits möjlighet att delta i inventeringen. Materialet har också varit på remiss till Hembygdsföreningen och andra med kunskaper om hamnområdet. Syftet med inventeringen är att den ska ligga till grund för föreningens fortsatta arbete med den framtidsvision för lokalanvändningen i hamnen som bör ligga till grund för Öckerö kommuns kommande detaljplan för hamnområdet.

Joakim Pettersson, projektledare
Anna-Lena Helling, projektsekreterare

Sjöbodar på Ishuspiren

Arrendeägare till sjöbodar på ishuspiren

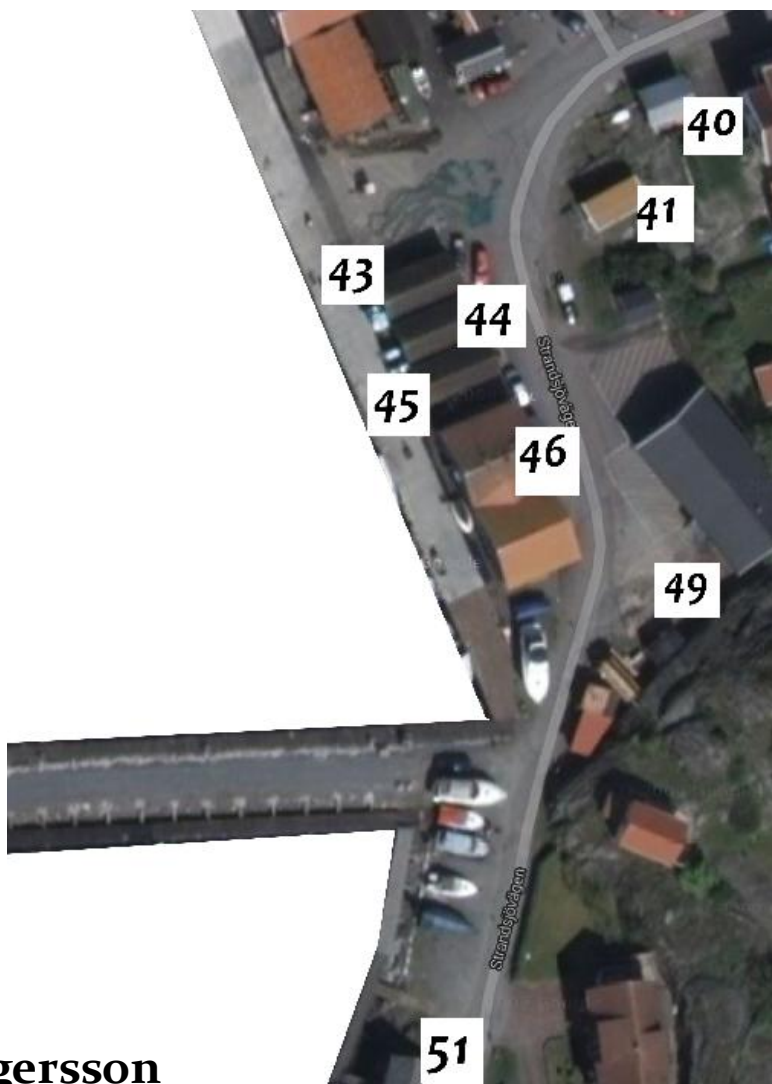
24. Sjöboa Björkö AB Hagberg.
25. Inge Sellin, Mona Sallander, Leif Bengtsson,
Viktor Olsson.
26. Fjärholmen Lax, Leif Bengtsson.
27. Birgitta Svensson
28. Gerhard Börjesson
29. Ingela Solbräcke
30. Bernt Brogren och Rolf Claesson
31. Herbert Alexanderson, Morgan Gillholm,
Hasse Gustavsson, Elon Eliasson, Fredrik Jägersvärd
32. Björkö Is och Marin, Lars-Erik Alexandersson.
33. Hans Holgersson och Christer Alexandersson.
34. Herbert Alexandersson, Ingemar, Sverker
35. Per Alexandersson, Björn Kristiansson, Stellan
Martinsson (dödsbo), Sture Martinsson
36. Björkö Is och Marin, Lars-Erik Alexandersson.
37. Gunilla Barlind-Kraft, Claes Barlind
38. Rolf Samuelsson, Gunnar Mattson.
39. Bengt Persson
54. Per Alexandersson.

Sjöbodar i norra hamnen

1. Maritta Lidebo.
 2. Stig Svantesson och Tryggve Folkesson.
 3. Ingemar Alexandersson och Bert Eriksson.
 4. Thomas Axelsson.
 5. Reine Norin.
-
19. Åke Selén och Jonas Olausson.
 20. Robert Mattson.
 21. Stig Tybrand, Jens Tybrand.
 22. Maritta Lidebo.

Sjöbodägare i södra hamnen

40. Christer Lindén

41. Leif Wardal

43. Lagafors, Hans Holgersson

44. Lagun, Sune Hagberg

45. Lagun, Sune Hagberg

46. L-G Karlssons Mekaniska Verkstads AB

49. Björn Kristiansson, Tomas Andersson Glittfors

51. Holmfrid Johansson, Lars-Gösta Alsterberg

Sjöbod nr 1

Ägare: Maritta Lidebo

Historia

Okänd

Nuvarande användning

Okänt

Planer för framtiden

Okänt

Sjöbod nr 2

Ägare: Stig Svantesson och Tryggve Folkesson

Historia

Byggs 1911 som silsalteri. Det var 2 arbetslag som jobbade där. Dom kom från Hisingen. Övervåningen var bostad för arbetarna, man eldade i kamin och hade det ganska bra. På undervåningen var det salteri. Utanför sjöboden, där Seaside är nu, fanns en brygga på 500 kvm. Lastfartyg från bland annat Tyskland kom och hämtade tunnor med salt sill. Barnen var rädda för tyskarna så dom sprang och gömde sig. Detta har Stellan och hans bror berättat.

När Tryggve, var liten stod boden på pålar i vatten. Det var vatten under boden och bakom. "Vi kröp in och letade vrakgods som kom flytande från varvet på Hälsö.

Två fiskebåtar hörde till boden, Baltic och Siljan. Min farfar hade Baltic.

Baltic blev minsprängd under kriget. Av någon anledning - kan ha varit repövning eller annat, så var farfar inte var med den gången utan klarade sig. Baltic försvann med man och allt. Ingen hörde någon smäll eller visste vad som hade hänt. Efter ett tag hittade man en del av stammen som låg och flöt ute på sjön. Männen kände igen den och såg att den tillhörde Baltic. Stammen förvarades i sjöboden men det gjorde att farfar inte kunde gå dit ner. Han kände skuld över att ha klarat sig. Sen var stammen plötsligt borta och ingen visste var den var.

Men 2001 när vi riktade upp grunden till boden och gjöt nya pelare, då hittade jag den gamla stammen från Baltic där nere i allt skräp under boden. Nu finns den på fiskemuseet."

Nuvarande användningsområde

Tryggve och Stig, gjorde i ordning boden 2001 med nya takstolar, ny grund nytt tak mm. Så den är i bra skick.

De har också röjt mycket på ovanvåningen. På nedervåningen har roddklubben sitt förråd för åror.

Det finns också en del andra saker på undervåningen, så det är ett förråd just nu.

Men annars använder varken Tryggve eller Stig inte boden till nåt speciellt.

Planer för framtiden

Tryggve har idéer om att göra i ordning så man kan bo i boden på sommaren. David på SS vill gärna hyra in sin sommarpersonal men Tryggve är osäker på om det är tillåtet att övernatta i en sjöbod i denna hamn.

Han kan också tänka sig att inreda den till kontor. Det behövs bara ordnas med vatten och avlopp vilket kostar en massa pengar.

Sjöbod nr 3

Ägare: Bert Eriksson och Ingemar Alexandersson

Historia

Boden byggdes efter att brottet blev till, nån gång på 30 eller 40-talet. I gamla tider så var det strand fram till boden. Båtarna låg förtöjda vid stolpar. Det låg jollar i vattnet utanför boden. Militären använde boden under kriget. Militären byggde den inte, men de tog över den under kriget. Även boden intill nr 2 togs över av militären under kriget. Hela piren var militär. Ubåtar låg där med avspärrningsnät, Ulven tex. Efter kriget hade Roland Gillholm och Volmar Jägersvärd snickarfirma och förvarade materialet i boden. De snickrade på husen på ön.

Båten Nektorn hade sedan boden. Nektorns namnskylt hänger nu över bardisken i Båtklubben. Båten Nektorn (och båten Gittana) låg förtöjda där mastkranen är nu. När Nektorn såldes 1961 fick Karl-Erik Axelsson, Bert Eriksson och Ingemar Alexandersson köpa boden. De fiskade med Neptunus och hade boden till fiskeredskapen. Neptunus låg på ishuskajen. De drog därför upp trålarna på kajen utanför boden och flyttade dem med truck till Fiskebåtskajen.

Nuvarande användning

Cykelförvaring för Glassboa. Ingemar och Bert förvarar lite saker i den, kajak och lite andra småsaker, som ett extra förråd och för en båtkärra.

Planer för framtiden

De har aldrig haft några planer för boden. Ingen av deras barn, varken Berts eller Ingemars son är intresserade av att ta över. De har underhållit taket lite grann. De har också förstärkt golvet lite.

Sjöbod nr 4

Ägare: Thomas Axelsson

Historia

Thomas och hans bror Sören hade boden ihop. De köpte den 1990 av båten Biskaya. Huset är den gamla Skeppshandeln och den flyttades dit runt 1955. Den stod förr där Skeppshandeln ligger idag. Huset är helt enkelt Strandskassan original. Det finns ett foto på gamla Strandskassan i Hembygdsföreningens arkiv. Den är byggd i mitten av 1930-talet. Sjöboden var hopbyggd med andra byggnader. Förr var det tre olika oljebolag i de byggnaderna. Bod nr 19 har det tex varit olja i.

Borta vid Sandvik, har det också varit ett oljebolag som sålt olja och trassel. Boden hörde till båten Biscaya, som Tommy och Ove Kyldal och Kenneth Gissleholm fiskade med. Thomas köpte boden av den båten. Då hade de redan slutat fiska för en tids sedan. Biscaya såldes till Rörö. Thomas köpte boden till sin båt Tromsö, den som Per Alexandersson sedan köpte. Sören hade sina grejer till sin snickarfirma i boden. Det finns el i den. Det finns också ett kontor i den. Målningen runt gamla kassaskåpet som Strandskassan använde finns kvar. Nu står det kassaskåpet i hemvärnsgården. Det har senare använts för ammunition och slutstycken för skytteklubben.

Nuvarande användning

Används för förvaring av fiskegrejer och trädgårdsgrejer.

Planer för framtiden

Har inga konkreta planer. Thomas är säker på att den hade kunnat användas på något sätt, men vet inte riktigt vad man får använda bodarna till. Det är inte riktigt rätt tillfälle för honom att göra något av den nu. Den kanske behöver isåfall göras iordning lite.

Sjöbod nr 5

Ägare: Reine Norin

Historia

Reine vet inte så mycket om historien. Han fick boa av sin morbror, Stellan Martinsson för ungefär 10 år sedan. Stellan hade i sin tur fått den av sin farbror, Olle Martinsson, Blink-Olle. (Han hade någonslags nervös ryckning i sina ögon) Boa hörde till båten Kinnard. Det finns också en annan bod vid Feskeboa som det sitter en skylt med namnet Kinnard på. Reine berättar också att han hört att gubbarna brukade sitta bakom boa och spela poker, dom satt alltså inte inne i boa.

Nuvarande användning

Används för förvaring av båtutrustning.

Planer för framtiden

Vill fortsätta använda den på samma sätt.

Men Reine har fått veta att ägarna till marken Hagenborna att de kräver att den ska rivas. Reine vet ännu inte hur det blir med den saken.

Sjöbod nr 19

Ägare: Åke Selén och Jonas Olausson

Historia

Boden byggdes sannolikt på 1890 talet och användes för förvaring av båtutrustning samt som lager för smörj och brännoljor för familjens affärsverksamhet.

Från mitten av 1930- talet användes boden förutom för utrustning till taxibåt också som förråd för bränsle till uppvärmning (kol och koks). På 1990-talet byggdes boden om till snickeriverkstad av Jonas Olausson

Nuvarande användning

Förvaring av utrustning och redskap för hummerfiske, trädgårdsmöbler, vinterhjul, båt och motordelar

Planer för framtiden

Att fortsätta som för närvarande

Sjöbod nr 20

Ägare: Gunnar Mattsson

Historia

GG Lärkan hade del i denna bod på 70-talet. Bodan är byggd före 1930.

Nuvarande användning

Användningsområde
Reine och Gunnar använder den för att förvara båtgrejer och fiskeredskap. Även lite annat som förvaring.

Planer för framtiden

Inga andra planer än att fortsätta använda den som tidigare.

Sjöbod nr 21

Ägare: Stig Tybrand

Historia

Vad gäller det gröna huset på Skarviksvägen, så är det ju inte en sjöbod och har aldrig varit en sjöbod. Den beteckningen fick det efter att hamnen köpt marken huset står på. Huset tillhörde det större huset intill och användes då som vävstuga, gäststuga och för uthyrning innan det köptes av Jens mor, Berit Tybrand, 1990. Jens bifogar sin mammas "En liten berättelse om mitt lilla gröna hus på Skarviksvägen". Se nästa sida. Ett fel finns dock i berättelsen om sin farfars riksdagsmannatid. Den var inte på 30-talet utan på 20-talet.

Nuvarande användning

Sjöbodarrendatorn avled för 3 år sedan. Hon kom härifrån från början. Hennes make är åldersstigen. Den används inte alls idag. Den underhålls av arrendatorn, som vill hålla den i skick.

Planer för framtiden

Oklart

En liten berättelse om mitt lilla gröna hus på Skarviksvägen

av Berit Tybrand, född Alexandersson, juli 2008.

I senare delen av 1930-talet byggde min pappa Harrys bror Olof Alexandersson det stora, nu mörkblåmålade huset på Skarviksvägen 20 på tomten där den nerbrunna restaurangen Alphyddan stått. Olofs fru Greta ville ha en vävstuga, varför det lilla gröna huset jag nu äger byggdes på deras tomt. Det huset kom ganska snart att under några år på 40-talet bli farbror Åkes familjs sommarbostad. Åke var folkskollärare i Fristad och bror till Olof och min pappa Harry. Så småningom kom även andra sommargäster till det lilla gröna huset.

Farbror Olle (Olof) var ju ansvarig för Björkö Strandskassa och Andelsförening som bildats tidigare på farfar Adolf Alexanderssons initiativ. Denne var under några år på 30-talet riksdagsman för Liberalerna i Öckerö kommun och en verklig samhällsförbättrare. Sorgligt nog dog farbror Olle 1949 i sviterna efter en hjärntumör som opererats i Stockholm av professor Herbert Olivekrona. Jag minns väl hur min familj träffade farbror Olle sista gången på Hallsbergs järnvägsstation under hans resa till operationen i Stockholm. Pappa Harry var då folkskollärare i Östansjö nära Hallsberg.

Faster Greta blev då ensam med sonen Robert, född 1937, som dog ett par år senare av tarmvred. Greta ensam i det stora huset – tragiskt! Snart bodde Ulla och Raymond Rabe med dotter Barbro på Gretas övervåning. Barbro, gift Landälv, bor fortfarande på Björkö. Det lilla gröna huset hyrdes ut till sommargäster av vilka Bergström med fru var de sista. Gretas ursprungliga plan på vävstuga lär bara ha realiserats under en kortare tid. Hon tyckte om att ha släkt och vänner i huset bredvid, och vid ett tillfälle frågade jag henne om jag skulle kunna få hyra. Det skulle jag gärna få, men Bergström, som trogen hyresgäst, hade givetvis företräde.

När Greta dog 1987 testamenterade hon sina båda hus till Björkö Missionsförsamling. Därefter fick jag möjlighet att hyra det lilla gröna huset då Bergström tyckte hyran blev för hög. Den höjdes till en skälig summa från de 800 kr per säsong som Bergström betalat. Det stora huset hyrdes då några år av Evelyn, född Lidebo, och Elon Svenninghed. I husets källare hade vi tillgång till vatten och toalett precis som alla tidigare hyresgäster.

Någon gång (det finns säkert i hamnstyrelsens protokoll) bad Björkö Hamnstyrelse faster Greta att få köpa marken som det lilla gröna huset står på. Motiveringen lär ha varit att hamnen vill ha ”rakare” gränslinjer för sina ägor. Enligt Håkan Alexandersson lär Greta då ha tillmötesgått styrelsens önskan och sålde marken för 1 kr/m². Huset har alltså sedan dess stått på hamnens mark.

Så småningom ville Björkö Missionsförsamling sälja husen. Jag hade då hyrt ”vårt” lilla gröna hus under flera år och älskade det. Just i den vevan hade mina föräldrar dött och vi syskon, Berit, Sverker och Karin, blev tvungna att sälja föräldrahemmet i Östansjö. Pappa Harry hade åtskilliga gånger utan framgång försökt få köpa en bit mark på Björkö för vår familj. Han älskade sin barndomsö där hans bröder William eller Elon vartannat år tog emot honom med skolklasser på sin fiskebåt. Självt har jag bott på Björkö varje sommar sedan barndomen. Först på Nabben hos farmor och farfar, sedan hos faster Daga som hyrde ut övervåningen till mig och min familj under somrarna 1961 – 1975. Senare hyrde vi hos kusin Birgit på Mossen. Möjligheten att lägga pengarna från försäljningen av föräldrahemmet på det lilla gröna huset kändes helt rätt och lockande.

Ett helt just anbudsförfarande offentliggjordes och jag lade in ett anbud som jag hoppades skulle "stå sig" i konkurrens med övriga eventuella anbud. Britt-Marie Alexandersson-Törnqvist ombesörjde det praktiska. Det var med stor glädje jag fick besked om att jag fick köpa huset, och jag skrev på papperen med Björkö Missionsförsamling. Därefter kom kusin Nils Alexandersson, då hamnkapten, med nycklarna till toaletten i huset som Björkö Skeppshandel äger och där man även kan hämta vatten. Den lilla promenaden för vatten och toalettbestyr känns inte betungande. I och med att det stora huset också såldes försvann möjligheten att använda toaletten där. Det stora huset ägdes först av Anette Edvardsson, dotter till Birgit och Erik Larsson i hamnen, och senare av Jan-Peter Öhlund.

Ett hus har, liksom människor, sin egen historia. Jag vill gärna att mina barn och barnbarn och eventuellt andra om behov uppstår ska veta hur turerna gått om "mitt lilla gröna hus" med det ovala fönstret i dörren. Vi i vår familj har snyggat upp invändigt sedan jag köpt huset. Det kan vara av intresse att det på min "vind" fanns massvis av dokumentation från alla år som farfar Adolf och farbror Olle ansvarade för Björkö Strandkassa och Andelsförening. Det handlade framför allt om pärmar med listor över beställningar och fakturor till fiskebåtarna som skulle fylla många hyllmetrar. Björkö Hembyggsförening fick ta hand om det man ville ha, en del papper finns kopior på i vår familj och resten togs omhand av Mölndals Museum. Bohusläns Museum avvisade erbjudandet på grund av platsbrist. Beslutet om hur materialet skulle tas omhand skedde också i samråd med Elon Hermansson som en gång var anställd i Strandkassan av farbror Olle.

Björkö i juli 2008-08-08

Berit Tybrand
Backegårdsgatan 6
415 06 Göteborg
Tel. 031 - 26 57 57

Ovanstående berättelse är så långt jag kan bedöma faktamässigt korrekt.

Bohus-Björkö

Sjöbod nr 22

Ägare: Maritta Lidebo

Historia

Hilmer Lidebo, Albert Olsson och Georg Sörensson var de första ägarna på Björkö till GG 679 Baltic.(ca 1920-1944). De sålde den till Teodor Axelsson och Folke Andersson och köpte istället GG 312 Ileana (1934-1946) tillsammans med Rikard Karlsson. 1947 köpte Hilmer Lidebo, Helge Lidebo, Albert Olsson, Bror Samuelsson och Åke Andreasson GG 312 Sveaborg.(1947-1956). Sjöboden har använts av alla dessa båtar.

Nuvarande användning

Okänt

Planer för framtiden

Okänt

Sjöbod nr 24

Ägare: Sjöboa Björkö AB, Hagberg

Historia

Byggdes 2005 då den gamla
Feskeboa brann upp.

Nuvarande användning

Uthyrning till företag

Planer för framtiden

Fortsätta med uthyrning

Sjöbod nr 25

Ägare: Inge Sellin, Mona Sallander Viktor Olsson och Leif Bengtsson

Historia

Det har varit en gammal saltbod som har stått vid Framnäs. Det betyder att det måste vara den första sjöboden på Ishuspiren. Om man lägger ett galvat beslag på golvet, så blir det rostigt, pga att den är så saltindränkt.

Fiskebåten GG 307 Poseidon(1937-1955) beställdes av kusinerna Elon Alexandersson (Christer Alexanderssons far), David Alexandersson och Torsten Olsson. Den levererades 1937. Elon sålde sin del 1943 till de övriga och köpte en större båt. Viken hade GG843 (1918-1929) Boden har tillhört Vikens.

Karl Alexandersson och Theodor Olsson lät bygga en båt som hette Viken 1918. De jobbade ihop till 1925. Boden lär ha byggts när de startade fisket. Theodor var ångrålskeppare. Det finns en liten skeppsmålning över detta inne sjöboden. Sen togs boden över av Torsten, Teodors son "i Lycka" och David Alexandersson, son till Karl.

1935 byggde de båt som hette Poseidon. De gick sedan skilda vägar och Torsten skaffade en båt som hette Kinnard. David skänkte sin del av båten till sin dotter Mona ca 2005. Torsten skänkte sin del till Viktor. Boden var överfull med fiskeredskap när Mona och Viktor tog över den. De slängde säkert 20 makrillgarn. Men de sparade ett objekt av varje sort. Det finns ett släktmuseum. Det finns en del redskap kvar i sjöboden. En hel del av redskapen är märkta med ägarnas initialer. I boden fanns ett brännjärn med okänt ursprung och användningsområde. På Holmfrids bod nr 51, har de hittat en massa såna brännmärken. På Vikens bod finns en 2:a målad direkt på väggen. De vet inte vad den betyder.

Nuvarande användning

Boden är uppröjd och el indraget. Ny vägg är byggd bakåt mot fiskeboa. Taket är nytt. Boden är i gott skick. De använder den som förråd för båtgrejer, plus släktens historiska föremål. Andra våningen är inredd till verkstad. Används till utställningslokal under konstrundan av Oskar. Används för julmarknad för IFK på advent.

Planer för framtiden

Ägarnas barn drömmer om att kanske öppna upp det sommartid som butik.

De har en dröm om att hela pir området ska rustas upp och städas. Det skulle bli väldigt mysigt med lampor på husväggarna på kvällen. Det hade varit bra om hamnen tog fram en belysningsplan för hela området, så att belysningen på piren blir enhetlig.

Sjöbod nr 26

Ägare: Fjärholmen Lax, Leif Bengtsson

Historia

Verkstan byggdes av Väg och Vattenstyrelsen i samband med att hamnen och pirarna byggdes under kriget. Den användes som smedja och mekanisk verkstad under byggperioden. Leifs farfar, Oskar Bengtsson var byggbas på många hamnbyggen under 30 och 40-talet, bl a Knippla, Björkö och sist ut Hönö Klova. Oskars son Einar Bengtsson köpte byggnaden av Staten när hamnen var klar.

Han använde den som verkstad. Till SCB rapporterade han att han använde den som cykelverkstad. Men han lagade allt från "pissepottor till flygmaskiner" åt Björköbor och andra. Lokalen användes också till reparationer och vinterförvaring åt båtmotorer. När det börjades med minkfarmer på Björkö tillverkades mycket material till dessa farmar i verkstaden. Bland mycket annat de vagnar som användes för att tex transportera mat till minkarna.

När Björkö skulle få kommunalt vatten draget under de första åren på 60-talet och ledningar skulle grävas ned, användes hittransporterade maskiner och andra redskap för arbetet. När dessa gick sönder ville man inte köra dem på båt härifrån för reparation, utan verkstan användes för dessa reparationer. Einar och Leif Bengtsson var involverade i detta med verstden som bas.

Senare startade Leif fiskodlingen på Fjärholmen. Han byggde all sin utrustning till odlingen i verkstan/smedjan. Boden har fortsatt användas på samma sätt. Den har sedan blivit cykelverkstad och mekanisk verkstad igen.

Nuvarande användning

För några år sedan startade Frans cykel, moped och gräsklipparverkstad där. Pga hälsoproblem är framtiden för hans verkstad oviss. Leif använder verkstaden till förråd för material. Där finns svets, svarv och andra verktyg som används för byggen och reparationer som behöver göras av fiskeodlingens redskap.

Planer för framtiden

Att fortsätta använda lokalen som verkstad och förråd .

Sjöbod nr 27

Ägare: Birgitta Svensson

Historia

Sjöboden är byggd på 1890-talet.
Den användes förmodligen av
Små fiskebåtar som kunde lägga
till i inre hamnen

Nuvarande användning

Birgitta tog över arrendet för 4-5 år sedan, efter sin farbror Ernst Johanssons son, som ägde en del av sjöboden. Hon har städat ut gamla fiskeredskap, tätat med papp i taket, så att det inte ska rasa ner smuts. Den är fin invändigt och iordninggjord för att användas som butik sommartid. Birgitta har använt den för klädförsäljning under någon sommar. Men det fungerar inte att driva affär, bla lågt kundunderlag.

Planer för framtiden

Birgitta är inte intresserad av att arrendera ut den till någon annan, som hade velat driva rörelse i boden. Men om det blir en större satsning på kommers i Björkö hamn, med fler verksamheter i fler lokaler, kanske hon är intresserad av att öppna en filial till sin nuvarande klädaffär på Hönö Klova. Men för att starta verksamheter i sjöbodarna behövs det dras in både el och vatten i aktuella sjöbodar.

Sjöbod nr 28

Ägare: Albert Börjesson

Historia

Gerhard Börjesson, Albert far, berättar, att hans morbror Lars Larsson, köpte den 1968 från Erik Hermansson, Han bodde i det huset som Serneblad bor i nu. Det finns två årtal inne i boa 1912 och 1909 men han vet inte när den byggdes. Men den är en av de äldsta boarna i hamnen. 1968 rätades den upp och det gjordes en helrenovering och då kom masoniten på.

En ovanlig sak är att boa inte hade delat ägarskap, utan den ägdes av en person då den såldes 1968. Erik Hermansson hade en fiskebåt som hette Nordstrand, men Gerhard vet inte om den hörde till den boa.

Nuvarande användning

Förvaring av fiskeredskap och båtgrejer.

Planer för framtiden

Hålla den ordning.
Fortsätta använda den som sjöbod
precis så som den är byggd för.

Sjöbod nr 29

Ägare: Ingela Solbräcke

Historia

Boa är 1,5 x 1 m. Den fanns från början på ångbåtsbryggan och fungerade där som oljeförråd. Den flyttades sedan till sin nuvarande plats. Vet inte när det hände. Detta har Leif Larsson berättat. Han gav sen boa till min svärfar som gav den till min man. Nu är det jag som äger den.

När den flyttats till Ishuspiren användes den till en fiskebåt som hette Svea. Det var Charles Larsson som hade den båten. Charles var yrkesfiskare under sitt aktiva liv. Han hade en del i båten GG222 Liberty. Han är far till Leif Larsson.

Nuvarande användning

De har båtgrejer, i den, kätting, draggar och presenningar. Mer får inte plats.

Om man plockar ut alla saker så kanske man kan få plats två personer där inne.

Stefan Granstav frågade en gång för länge sen om han kunde få hyra in sig in min bo för att förvara virke, Ingela sa att "det får vara väldigt korta brädor då". Han visste inte vilken bo det var. Den är ungefär lika stor som ett utedass.

Planer för framtiden

Fortsätta använda den på samma sätt som nu. De håller den i ordning och har bytt panel och takpapp de senaste 20 åren.

Sjöbod nr 30

Ägare: Bernt Brogren och Rolf Claesson

Historia

Boden byggdes i början av 1990 talet av Bernts svärfar.

Rolf berättar att det på samma plats funnits en gammal sjöbod som var på väg att sjunka ner genom kajen. På nittiotalet rev hans pappa den och byggde upp den nya som är där nu. Det är en gjuten platta under så den är mycket bra nu.

Den gamla sjöboden på denna plats tillhörde Errol Johnssons far, Sven Johnsson. Han och hans bröder hade först en fiskebåt som hette GG 384 Vale (1931-1943). Sedan köpte de GG 241 Evy(1943-1962). Efter det hade de ingen mer båt.

Nuvarande Användning

Boden är delad på mitten med en vägg. Rolf har den västra delen och Bernt den östra.

Bernt har använt den som upplag av byggmaterial och en del maskiner. Rolf använder boa till att förvara kuber och andra fiskeredskap.

Planer för framtiden

Inga andra planer än att fortsätta på samma sätt.

Sjöbod nr 31

**Ägare: Herbert Alexanderson, Morgan Gillholm,
Hasse Gustavsson, Elon Eiliasson, Fredrik Jägersvärd**

Historia

Christer Alexandersson berättar att boden byggdes av Karl-Otto Johansson som är Fredrik Jägersvärd farfars far. Den byggdes på 1800 talet.

Karl-Otto Johanssons far, August, kallad "Karis-August" var en duktig fiskare och en gång när fisket hade varit riktigt dåligt under en längre period så sa han en morgon följande " får vi sill i natt så ska Herren få 10 procent". De fick sill och Herren fick sina tio procent. Efter det så sägs att han aldrig hade en dålig fiskeresä mer.

Karl-Otto kallades Tja-Kalle för att han började varje mening med att säga "tja" (ungefär som yankees säger well). Karl-Otto hade först en fiskebåt som hette Condor. 1907 köpte han GG349 Trygg (i folkmun kallad Vern). Det var den tredje fiskebåten på kusten som installerade en Skandiamotor om 25 hkr. När Karl-Otto blev gammal övertog sönerna Alec(Christers morfar) och Joel båten. Den såldes under kriget till Bergs varv och blev fraktbåt. I mitten av 1960-talet blev den påseglad och sjönk utanför Älvsborgs fästning.

Herberts Alexanderssons farmor var av släkten Rabe. Morgan hade Vikingen var en 80-fots träbåt, byggd i Landskrona före Risö. Herbert satt för några år sedan nya stöttor under boden och såg då att det fortfarande är vatten under hans bit av boden. Jägesvärd gjorde också en renovering samtidigt som Herbert. Elons pappa, Ragnar Eliasson hade båtarna Viking och Kenty och Aina. Herberts bit är delad med Elon på västersidan. Fredrik Jägersvärd berättar att hans morfar sa att den boa är en av de äldsta på hela piren. Hans morfars pappa, Joel Jägersvärd (Karlsson) hade en fiskebåt som hette Trygg och som boa hörde till. Det var på 40 - 50 talet. Då hade han halva huset men sålde sen ena halvan av sin del till Herbert.

Fredriks morfar ärvde boa och hade den till sin båt som låg i innerhamnen. Under några somrar på 1990-talet ordnade Fredrik, Johan Alexandersson och William Alexandesson en rockklubb i boa och spelade där på kvällarna. Det kom väldigt mycket folk. Ett tag var dom rädda att golvet skulle rasa av tyngden från alla människor. Hasse och sonen Jens är släkt till Rabesläkten. Familjen flyttade ut till Björkö 1977. De köpte sin del av boden nån gång på -90 talet av Morgan och Ture som haft den till båten Risö. De använde inte boden till något. De köpte den av Ture som de var goda vänner med. De delade av den på bredden. De har en smal del i två våningar. De fixade i ordning den efter köpet. Den användes till utrustning för hummerfiske. Det finns tillgång till el i deras del av boden.

Nuvarande användning

Hasse, använder den till fiskegrejer makrillgarn och hummerkupor. Ska gå ut med drivgarn nu till våren. Båten Evelinas utrustning. Fritidsfiske för eget bruk. Herbert har sina hummertinor, även Lasse och Per småfiskegrejer. Båtgrejer också. Herbert har även en övervåning. Stegen till övervåningen har antingen suttit på båten Exide eller på Kenty. Fredrik berättar att nu använder han, hans bror och deras pappa boa till båtgrejer och en del gamla fiskeredakap. Hans pappa förvarar också den gamla radiofyren som stått i den grå höga byggnaden längst norrut på Hälsö där.

Planer för framtiden

Vi kommer att fortsätta använda den på samma sätt. Hade varit trevligt om området städats upp. Fortsatt förvaring för familjens båtprylar. Fredrik berättar att dom kommer använda boa på samma sätt, förvara båtprylar mm. De har också funderat på att göra i ordning radiofyren som en utställning att kunna visa inne i boa. De håller boa i skick och har nyligen bytt en del panel.

Sjöbod nr 32

Ägare: Björkö Is och Marin, Lars-Erik Alexandersson

Historia

Byggdes 1944-46 som isupplag.
Användes som isupplag fram till på femtiotalet då man installerade ett isverk. På 1980-talet köptes en ny modernare och mindre ispanna. Under 1980-talet och fram till idag har Öckerö kommuns andra isverk lagts ner, vilket gör Björkö Isverk det enda i kommunen och det är nu ett av sex kvarvarande på västkusten.

Nuvarande användning

Isverk med försäljning av is och salt

Planer för framtiden

Att fortsätta sälja is, men gärna från ett mindre mer ekonomiskt isverk. Delar av byggnaden skulle kunna användas till annan verksamhet om isupplaget gjordes mindre och lossningen sköttes från utsidan av byggnaden.

Sjöbod nr 33

**Ägare: Hans Holgersson, Per-Olof Holgersson,
Christer Alexandersson**

Sjöboden är byggd i två plan. Golvytan är ca 56m². När den byggdes var sillfisket, det s k Fladenfisket, i sitt största skede eftersom matbristen i Europa efter andra världskriget var stor. Stora mängder sill saltades och exporterades till de krigshärjade länderna. Sjöboden användes till förvaring av fiskeutrustningen som för Älvsborgs del omfattade sill-och fisktrålar, trållämmar, Slep och jenor. Dessutom fanns för vissa säsongsfisken makrillgarn och sillegarn

med tillhörande linor och bojar.

Även tjärtunnor och smörjoljefat fanns samt diverse verktyg och målarfärg.

När den gamla träbåten Älvsborg byttes ut mot ett nytt stålfartyg 1961 slutade Holger Eriksson och Elon fick två nya partners, nämligen Christer och Herbert Alexandersson. Dock ändrades inte ägandet av sjöboden. Den ägdes fortfarande av Elon och Holger men utnyttjades helt av Älvsborg fram till 1969 när båten såldes. Det året satte de båda ägarna upp en skiljevägg inne i boden och delade på så vis upp den i varsin halva. Elon fortsatte att fiska med en mindre båt, GG 603 Lärkan, och använde sin halva på samma vis som tidigare.

Nuvarande användning

När Christers pappa dog 1984 löste han ut sina bröder från arvet och äger sin halva själv. Den andra halvan ägs av bröderna Hans och Per-Olof Holgersson. Nu är det bara fiskeutrustning för fritidsfiske som finns där, t ex krabb -och skaddegarn och hummertinor.

Christers hustru hade en vävatelje där under några år men det har hon lagt ner.

Planer för framtiden

Christer säger att han hans tid är ute så kommer hans barn förmodligen att sälja sjöboden eftersom ingen av dem bor på ön.

Sjöbod nr 34

Ägare: Herbert, Ingemar och Sverker Alexandersson

Historia

Adolf Alexandersson hade båten Svanen. Han lät bygga den boden. Det var en brygga utanför boden som gjorde att de kunde ta in båten till den bryggan och på så vis dra in saker i boden. Nu ligger boden innanför en nybyggd bod. Båten Exide köptes 1930 av farfar och pappa, Adolf och William, men det var pappa William som använde den. Adolf ägnade sig åt annat åt. När den tvåmastade Exide var ny så stod det en man på kaja, och läste namnet - "Extra ide" vad ska det gå ut på?.

Han såg inte hela namnen för att en flagga skymde texten. Exide fick sin el sponsrad av batteritillverkaren Exide. Bodens har också använts av Herbert som fiskade med båten Älvsborg.

På 1960-talet användes boden av Herberts bror Nils Alexandersson när han sålde båtar och utombordare av märket Mercury. Björköbor mfl köpte av Nils. Nils blev medbjuden av chefen för Mercury till USA pga sina enastående försäljningsframgångar. Han började sin båtförsäljning i den sjöboden. Där hade också Nils och Herbert med båtuthyrning. Den var också förråd till isverket. Nils var sen tredje störst i Sverige på Crescentbåtar det år när han sålde som mest.

Nuvarande användning

Nu används den av Johan och William Alexandersson som har kompressorer och annan dykutrustning där,

Planer för framtiden

Inga andra planer än att fortsätta som idag.

Sjöbod nr 35

Ägare: Per Alexandersson, Björn Kristiansson, Stellan Martinsson (dödsbo), Sture Martinsson

Historia

Boden är byggd 1901 eller 1902 i Havsstenssund och flyttad till Björkö. Denna bod stod ursprungligen längst norrut på piren, innan den flyttades pga bygget av ishuset 1944. Dess stockar är uppmärkta för de båda flyttar den har upplevt.

Den förste ägaren på Björkö hette Albert Larsson och han hade varit segelsömmare på de stora segelfartygen, clippers. Han var även fiskare och hade del i GG294 Mentor (1905-1917). Han hade även del i GG713 Mentor 2(1917-1938). Albert var en mycket skicklig modellbåtsbyggare och gjorde många av de modeller som finns på Sjöfartsmuseet. Han son Einar Larsson och sonson Walter Larsson har använt samma sjöbod för sina fiskebåtar GG217 Polaris, GG575 Tudor 1, Tudor 2, Tudor 3, Tudor 4 och 5. Sture och Stellan Martinssons far, Emil Martinsson, hade del i Polaris och det är skälet till att hans arvingar har del i sjöboden

Nuvarande användning

Boden är delad. Stellan är avliden och Sture är på sjukhem. Resten av boden används av Per och Björn för förvaring av fiskeredskap.

Planer för framtiden

Att framförallt fortsätta använda den som idag. Möjligen inreda övervåningen framöver i syfte att kunna använda den som "matsal", om Per haft med gäster ut och fiskat.

Sjöbod nr 36

Ägare: Is och Marin, Lars-Erik Alexandersson

Historia

Byggdes år 2002. På samma plats fanns Fram till att nuvande byggnad uppfördes, ett stort magasin som innehöll vadbinderi, mm.

Nuvarande användning

Båtverkstad med kontor, företagshotell för flera verksamheter

Planer för framtiden

Att försätta med nuvarande inriktning.

Sjöbod nr 37

Ägare: Gunilla Barlind-Kraft

Historia

Texten är under bearbetning

Nuvarande

Texten är under bearbetning

Planer för framtiden

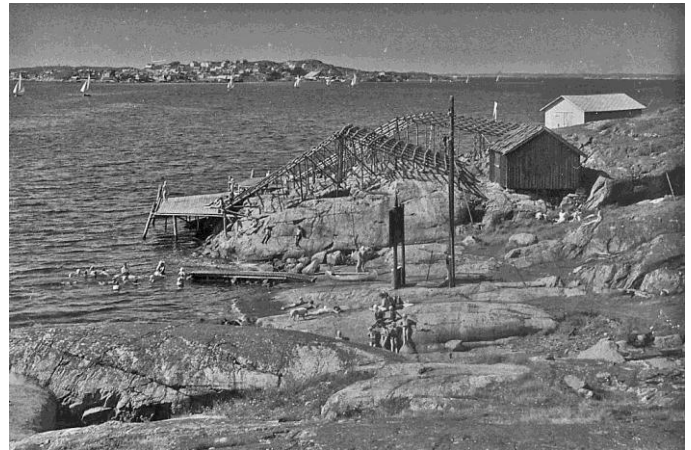
Texten är under bearbetning

Sjöbod nr 38

Ägare: Rolf Samuelsson och Robert Mattsson

Historia

Boden har en namnbräda från Sveaborg. Denna sjöbod stod tidigare vid Gröna Äng. På fotot från Gröna äng, är det den mörka boden. Den flyttades av Tor (på holmen) Knutsson. Han monterade ner den och fraktade den på isen någon gång i mitten av 50-talet. Den tillhörde då GG 312 Sveaborg men har troligtvis tillhört GG 312 Iliana innan dess. GG 312 Sveaborg hade, när den såldes, tre delägare: Åke Andreasson, Bertil Eriksson och Bror Samuelsson (som var nuvarande ägares pappa) De övriga delägarna till sjöboden är Marie-Louise Mattsson (dotter till Åke) och Karin Johansson (dotter till Bertil). Bertil och Åke köpte en "ny Sveaborg" med beteckning GG 827. De fiskade med den fram till 1981. Efter det delades boden upp i tre delar.

Nuvarande användning

De använder sin del främst till att förvara fiskeredskap och båt prylar.

Planer för framtiden

Till våren kommer det att göras en del reparationsarbeten, bl a byta tak och rutten panel.

Sjöbod nr 39

Ägare: Bengt Persson

Historia

Boa byggdes 1950 eller 51 av Bengt Perssons far, Gottfrid Persson. Han som kallades "amerikanarn". Det var Gottfrid som lät bygga Hotellet, när han kom hem från USA på 30-talet. Han var också småfiskare och använde boa för att ha kuber och garn och allt som man behöver till fisket. Han hade ett tag en minkfarm och använde boa för att ha en del saker som hörde till farmen.

Sen fortsatte Bengt att använda boa till samma ändamål som sin far, att förvara fiskegrejer och saker till båten i på den tiden då han fiskade.

Bengt berättar att 2005 när Feskeboa brann upp, så flyttades den till där den står nu för att lämna plats åt Sjöboas nybygge. Innan hade boden porten åt väster och nu är den åt söder så boa gjorde ett kvarts varv.

Nuvarande användning

Nu används den till att förvara gamla saker i. Fiskegrejerna ligger kvar och där finns också en del gamla möbler. Det är ägarens döttrar, en i Henån och en Hisingskärra, som vill att den ska finnas kvar. Bengt själv ser egentligen ingen användning för den. Han fiskar inte längre. Kicki Nyman har också en del virke förvarat i boa. Så den är mest ett förråd.

Planer för framtiden

Bengt har inga planer för den framöver. Det är hans döttrar som vill att de ska ha den kvar.

Sjöbod nr 40

Ägare: Christer Lindén

Historia

Sjöboden byggdes 1896 och tillhörde fastigheten som byggdes samtidigt av Per Larsson Bonde. Han bedrev också affärsverksamhet i huset. Per Larsson Bonde flyttade 27 nov 1909 till Eskilsäter vid Säfte och satte upp en fiskaffär där som fram till 2011 ägdes av ättlingar till Per d.ä.

Sjöboden stod ursprungligen på pålar i vattnet, som då gick ända fram.

Nuvarande arrendators hustru Margaretas farfar köpte huset - Han hade vid denna tid emigrerat till USA och skickade hem pengar för husköpet under 1915-21 när de flyttade hem igen. Farfadern och fadern var fiskare och använde den för förvaring av fiskeredskap. Fram till det att Björkö fick kommunalt vatten 1962 användes boden också som familjens utedass med dörr västerut.

Nuvarande användning

Förvaring av fiskeutrustning, vedförråd och förråd för andra saker såsom virke.

Planer för framtiden

Att fortsätta använda boden på samma sätt som idag.

Sjöbod nr 41

Ägare: Leif Wardal

Historia

Arrendatorns morfar var sommargäst på Björkö redan 1914. Leif har därför varit här mycket som barn.

Sjöboden hör till huset bakom, vilket byggdes år 1890. Boden kan vara lika gammal som huset. Det bodde en gammal tant i huset. På den tiden gick havet ända fram till sjöboden. Damen som bodde där hade en liten platteka, en dåri, vid boden.

Damen blev väldigt ledsen när det stora huset bredvid, Nymans byggdes så tätt inpå. Sjöboden har aldrig hört till någon kommersiell fiskebåt. Leif Wardal köpte huset med tillhörande sjöbod av "Tupp-Johan". Johan klippte folks hår på sin veranda när vädret tillät och i sjöboden när det var dåligt väder. Johan fiskade också och hade sin fiskeutrustning i boden. Han hade inget arbete på fastlandet. Leif tog över arrendet 1962. Då var sjöboden klädd med fisklådor på utsidan - som fjällpanel. Enligt Leif såg den förfärlig ut. Sjöboden användes då som torrdass av Johan. 1962 fick Björkö kommunalt vatten och torrdasset behövdes inte längre. Leif renoverade boden, vilket var besvärligt pga alla småbräder med en massa spik som han fick dra ur. När han røjde ur boden hittade han en väldigt gammal gul skylt som det stod "Frisör" på.

Nuvarande användning

Sjöboden används som vedförråd, förvaring av fiskeredskap, båtgrejer och utemöbler.

Planer för framtiden

Att fortsätta använda den på samma sätt som idag.

Sjöbod nr 51

Ägare: Holmfrid Johansson och Lars-Gösta Alsterberg

Historia

Holmfrid berättar att hans pappa var mallig över att äga den enda sjöboden som det var en källare under. Holmfrids farfar kommer från Rörtången. Han hade tre bröder som kom från Marsstrand. Hela pappas släkt från Marsstrand. En av hans pappas bröder var timmerman på varvet där. De skulle ha en ny smedja på Marsstrand. Den som kunde ta bort den gamla fick boden. Då sågade de isär den för att kunna frakta hit den. De två bröderna var skutskeppare och fraktade hit materialet. Man kan se inne i boa att det är sotigt i taket, sedan sjöbodens tid som smedja. Smedja är äldre än 100 år. Det är väldigt stora stenar till grunden. Holmfrids farfar hade en båt som hette Lärkan. Hans bröder tyckte att Lärkan skulle ha en längre mast än alla andra båtar så att den seglade snabbare. Han skaffade en högre mast. De andra sa att Lärkan gick som en stråle. Hans två kommande båtar kom därför att kallas för Strähle. Holmfrid och Gösta hade två båtar som hette Björköland ihop. De använde boden till redskap och material.

Från början var det ett skjul på insidan sjöboden in mot land. Då låg garnbojar och så i det skjulet. När man sprängde för vägen, så blev skjulet hängande i luften. När Efraem, den första hamnkapteten skulle ta upp arrendet för sjöboden visste han inte om han skulle ta betalt för utbygget, eftersom det då hängde i luften. Senare byggde de ner väggen till marken. Det utbygget finns kvar idag. Pga sprängningarna vid bygget av hamnen flyttades hela sjöboden lite, man kan fortfarande se att den står lite snett. Då var det en brygga ut från sjöboden, där familjens båtar låg. Holmfrid hade den bryggan till nöjesbåtar senare och han lät andra ligga där också. Hamnen tog betalt av de som jag lät ligga gratis vid den bryggan. Jag fick också betala för att ligga vid den brygga som min släkt hade byggt. Jag hade flera Göteborgare som låg vid min brygga. Jag fick alltid en chokladkartong av dem varje år för att de fick ligga där.

Nuvarande användning

Lars-Gösta använder boden idag till att förvara båtgrejer.

Planer för framtiden

Lars-Göstas plan är att göra vissa förändringar på hans del och därefter klä den som Holmfrid har gjort på utsidan. Användningsområdet framåt är, än så länge, förvaring av båtgrejor som idag

Nuvarande Användningsområde

Holmfrid Johansson använde så sent som vintern 2013 Sjöboden till att ha som bas för renovering av gamla båtar. Han har verktyg, arbetsbänk och båtdelar i sjöboden. Han har också alltid använt den för att "filosofera. Numera är det mest filosoferande han använder den till. Det finns bord och stolar på övervåningen, så att man kan sitta där.

Lasse Alsterbergs pappa Gösta och Holmfrid var kusiner. Vi Ärvde den efter våra pappor. I boden finns en gammal pall som både farfar och far satt och lagade nät på. Den pallen står kvar där. Farfar kunde nästan allting, snickrade, sydde segel och lagade skor. Holmfrid har haft många fritidsbåtar som han har jobbat med och använt boden som bas.

Planer för framtiden

Sven Johansson och hans bror alltså Holmfrids söner, har för avsikt att överta arrendet efter Holmfrid.

Deras plan är att ha boden som en knutpunkt för familjen. Men de vill inreda den mer för filosoferande än för arbete med båtar. Ett krypin att vara i. Sven och Ingvar vill underhålla boden så att den håller i många år framöver.

Sjöbod nr 54

Ägare: Per Alexandersson

Historien

Boden är den nyaste på fiskebåtskajen. Den byggdes 1992 av Rune och Valter. De var pensionärer redan då, men fiskade en del makrill med garn och byggde den för att förvara sina fiskegrejer i. Båten Tudor använde boden. Per hade stått i kö i flera år för att få en egen sjöbod till sitt fiske. Han blev ensam ägar till sjöboden 2011. Innan Ishuset moderniserades behövdes denna plats som boden står på användas för att kunna komma intill kompressorerna med truck etc.

Det behövde ju inte göras så ofta, men det kunde inte vara ett hus i vägen. Platsen användes annars till att stapla fisklådor. När det byggdes en ny kompressor kunde denna tomt bebyggas.

Nuvarande användning

Att förvara fiskeredskap i.

Planer för framtiden

Eventuellt i framtiden lyfta taket för att kunna duka middag för turister och använda den i samband med fisketurism.